

INCONTRI SPAZIALI (1988-1989)

“Procedeul (autosuprapunerii - n.m.) se regăsește și într-o altă piesă din aceeași familie a lucrărilor „pentatonice dispersate”: „*Incontri spaziali*” (*Întâlniri în spațiu*), în care percuția reprezentată de vibrafon, marimbă și glockenspiel este autosuprapusă după un plan componistic de la 3 până la 6, chiar 9 voci.

Privită ca substanță muzicală, partitura arată aerisit. În cazul suprapunerii, după cum am mai spus, nu trebuie să ne sperie numărul vocilor, deoarece ele sunt gândite să producă o sonoritate armonioasă, încadrată într-un sistem armonic făcând parte dintr-un macromod complex, în care toate sonoritățile sunt consonante (în sensul modern, actual al cuvântului)”. (Tiberiu Olah, în interviul *Pe teme de creație*, realizat de Laura Manolache, revista Muzica nr. 3/1991)